

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF THE FINE TO REGULATORY OFFENCE ACT, B.E. 2565 AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS

Srirath GOHWONG, Ph.D.¹ et al.¹

¹ Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand; srirathg3@yahoo.com

ARTICLE HISTORY

Received: 16 February 2024

Revised: 8 March 2024

Published: 15 March 2024

ABSTRACT

The aims of the research were 1) to study the level of knowledge and understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565 among undergraduate students, 2) to compare the knowledge and understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565 based on the demographic factors, and 3) to study the relationship between the commonly used media and the level of knowledge and understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565. The sample was 305 undergraduate students of Kasetsart University, who enrolled in the second semester of the academic year 2023. Data were collected through questionnaires. The statistics employed in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA, LSD, Chi-square, and Cramér's V. The predetermined level of statistical significance was set at .05. The findings found that the knowledge and understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565 was high (average = .789, S.D. = .236). In particular, their understanding was high in various areas, including offenders (average = .790, S.D. = .271) and legal authorities (average = .788, S.D. = .244). Hypothesis testing indicated that the sample, which varied in sex, academic year, and faculty, did not differ significantly in knowledge and understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565. Last, there was a weak positive correlation (Cramér's V = .102) between commonly used media and knowledge and understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565.

Keywords: Knowledge and Understanding, Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565, Undergraduate Students

CITATION INFORMATION: Gohwong, S. et al. (2024). Knowledge and Understanding of the Fine to Regulatory Offence Act, B.E. 2565 among Undergraduate Students. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 26

¹ Aue-aungkoon Kittiruangwittaya, Atikun Tiasiri, Napasorn Boonpiyathad, Jidapa Atirek, Chonlachat Kerdto, Yosita Huajaikaew, Sathithkun Singha, Sataphon Boonlue, Chananachida Eakpat, Thanatorn Thepart, Chotiwat Chotipanit, Natthapat Thongpool, Ratchanon Paenkaew and Musturo Niyomdech

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ของนิติตปริญาตรา

ศรีรัฐ โกวงศ์¹ และคณะ¹

1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; srirathg3@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ของนิติตปริญาตรา 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิติตปริญาตรา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One Way ANOVA LSD Chi-square และ Cramér's V โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .789, S.D. = .236) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้กระทำผิด (ค่าเฉลี่ย = .790, S.D. = .271) และด้านเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (ค่าเฉลี่ย = .788, S.D. = .244) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ในทิศทางตามกันน้อย (Cramér's V = .102)

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565, นิติตปริญาตรา

ข้อมูลการอ้างอิง: ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2567). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ของนิติตปริญาตรา. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 26

¹ เอื้ออังกูร กิตติเรืองวิทยา, อติคุณ เตียศิริ, นกัสนร บุญปิยทัศน์, จิตาภา อติเรก, ชลชาติ เกิดโต, โยษิตา หัวใจแก้ว, สถิตคุณ สิงหา, ศตพร บุญลือ, ชนัญชิตา เอกแพทย์, ธนาธร เทพอาสน์, โชติวัฒน์ โชติพานิช, ณัฐภัทร์ ทองพูล, รัชชานนท์ แบนแก้ว และ มัสตอร นียมเดชา

บทนำ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 เป็นเรื่องใหม่ที่ใช้ศัพท์ที่ประชาชนไม่คุ้นชินในชีวิตประจำวัน โดย “ความผิดทางพินัย” เป็นการกระทำหรืองดเว้นการกระทำโดยเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและมีโทษให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยแทนการใช้โทษปรับทางอาญาหรือโทษทางปกครอง ทั้งนี้ โทษปรับเป็นพินัยครอบคลุมโทษตามกฎหมายหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.2517 พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2558 และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 เป็นต้น สำหรับการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ที่กำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดทำและปรับปรุงกฎหมายให้มีเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อลดภาระแก่ประชาชนและส่งเสริมการเข้าถึงตัวบทกฎหมายอย่างสะดวกและเข้าใจง่าย ทำให้พระราชบัญญัตินี้กำหนดโทษอาญาในกรณีที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและโดยสภาพไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวางเป็นความผิดทางพินัยโดยไม่ถือเป็นความผิดอาญา และให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสำหรับผู้กระทำผิดโดยไม่ถือเป็นโทษอาญา เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษอาญาสอดคล้องกับความรุนแรงของความผิดหรือตามฐานะทางเศรษฐกิจโดยไม่เป็นผู้มีประวัติอาชญากรติดตัว (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565) อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2566 ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับ “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ของนิสิตปริญญาตรี” ด้วยยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อนและเป็นโยชน์แก่นิสิตปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย วิทยาเขตบางเขน ปีการศึกษา 2566 (ไม่รวมนิสิตข้ามมหาวิทยาลัย) ที่มีจำนวนถึง 31,064 คน (สำนักบริหารการศึกษาศาสตร์, 2567) จะได้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ทำให้คณะผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงสนใจศึกษาเรื่องนี้เพื่อเป็นข้อมูลเชิงนโยบายแก่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อไปโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ของนิสิตปริญญาตรี 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ตามปัจจัยส่วนบุคคลและ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 (ไม่รวมนิสิตข้ามมหาวิทยาลัย) ข้อมูล ณ วันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2567 จำนวน 31,064 คน (สำนักบริหารการศึกษาศาสตร์, 2567) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power เพื่อคำนวณขนาดตัวอย่างจำนวน 305 คน โดยทำการ

เก็บข้อมูลเดือนมกราคม พ.ศ.2566 ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Multi-stage sampling โดยเริ่มจากการสุ่มตัวอย่างวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากนั้น คณะผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (ศรีรัฐ โกวงศ์, 2554) โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็นสามส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ส่วนที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำ โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ของนิสิตปริญญาตรี โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ ใช่ หรือไม่ใช่ และแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้ .00-.50 = นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 อยู่ในระดับน้อย และ .51-1.00 = นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 อยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำ Face Validity โดยให้อาจารย์ประจำวิชาสัมมนาและปัญหาพิเศษตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA LSD Chi-square และ Cramér's V โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 234 คน (ร้อยละ 76.7) โดยเป็นนิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป จำนวน 118 คน (ร้อยละ 38.7) รองลงมา เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 72 คน (ร้อยละ 23.6) และน้อยที่สุด เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน (ร้อยละ 16.4) ทั้งนี้ นิสิตเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวนมากที่สุด จำนวน 45 คน (ร้อยละ 14.8) รองลงมาได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ จำนวน 34 คน (ร้อยละ 11.1) และน้อยที่สุดคือ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.3) ส่วนปัจจัยด้านสื่อที่ใช้เป็นประจำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ข้อมูลจากเว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 257 คน (ร้อยละ 12.1) รองลงมาได้แก่ เพื่อน จำนวน 250 คน (ร้อยละ 11.8) และน้อยที่สุดคือ สื่ออื่นๆ ได้แก่ ไปสเตอร์และ LINE จำนวน 2 คน (ร้อยละ .1) สำหรับนิสิตปริญญาตรีที่มีกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .789, S.D. = .236) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้กระทำผิด (ค่าเฉลี่ย = .790, S.D. = .271) และด้านเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย (ค่าเฉลี่ย = .788, S.D. = .244) โดยด้านผู้กระทำผิด นิสิตมีความรู้มากที่สุดในระดับ “ข้อ 9 เมื่อศาลตัดสินให้ชำระค่าปรับเป็นพินัยและผู้กระทำผิดไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ศาลสั่งยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องทรัพย์สินของผู้นั้นได้แทนการจ่ายค่าปรับ” (ค่าเฉลี่ย = .84, S.D. = .371) รองลงมาได้แก่ “ข้อ 6 คนที่ทำผิดทางพินัยไม่ได้ชำระค่าปรับหรือชำระไม่ครบเกิน 5 ปีนับแต่วันที่มีคำสั่งปรับหรือคำพิพากษาการบังคับตามคำสั่งปรับหรือคำพิพากษานั้นทำต่อไปไม่ได้ ยกเว้นการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้” (ค่าเฉลี่ย = .83, S.D. = .380) และน้อยที่สุดคือ “ข้อ 10 คนที่ทำผิดทางพินัยไม่สามารถอุทธรณ์ได้ในปัญหาข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย คดีจบที่ศาลชั้นต้นทันที” (ค่าเฉลี่ย = .72, S.D. = .449) ส่วนด้านเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย นิสิตมีความรู้มากที่สุดในระดับ “ข้อ 19 ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลอาญาที่มีเขตอำนาจหรือศาลชำนาญพิเศษ มีหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางพินัย” (ค่าเฉลี่ย = .83, S.D. = .377) รองลงมาได้แก่ “ข้อ 16 พนักงานอัยการสามารถสั่งฟ้องคดีต่อศาลโดยไม่ต้องนำตัวผู้กระทำความผิดไปยื่นฟ้อง” (ค่าเฉลี่ย = .82, S.D. = .382) และน้อยที่สุดคือ “ข้อ 14 เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายแต่ละฉบับที่มีโทษทางพินัยไม่มีอำนาจจับกุมหรือควบคุมตัวคนที่ทำผิดทางพินัย” (ค่าเฉลี่ย = .74, S.D. = .437)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม สื่อที่ใช้เป็นประจามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ในทิศทางตามกันน้อย (Cramér's $V = .102$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

- 1) นิสิตปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 อยู่ในระดับมากที่สุดโดยรวมและรายด้าน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้กระทำความผิดมีข้อที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับกฎหมายวิธีสบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่นคนที่ทำผิดทางพินัยสามารถอุทธรณ์ได้ในปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ถือเป็นที่สุดเป็นต้น สำหรับด้านเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายข้อที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับกฎหมายวิธีสบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นกัน เช่นถ้าคนที่ทำผิดทางพินัยไม่ชำระค่าปรับในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ตาม เจ้าหน้าที่ของรัฐจะส่งให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลต่อไปเป็นต้น
- 2) นิสิตปริญญาตรีได้ข้อมูลจากเว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อน Google.com Instagram มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ Facebook มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับทั้งสารบัญญัติ (เนื้อหากฎหมาย) และวิธีสบัญญัติ (วิธีปฏิบัติตามกฎหมาย) ทำให้นิสิตหาข้อมูลที่สนกระชับและเข้าใจง่ายจากสื่อเหล่านี้เป็นหลัก
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว (2559) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2566) แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ สุมาลี กรวยทอง และคณะ (2548) เอกวิทย์ มณีธร (2553) อมรา วิสูตรานุกูล (2554) และ นริสร อยู่ยง (2562) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตทุกเพศต้องปฏิบัติตามกฎหมายเหมือนกัน ดังนั้น นิสิตไม่ว่าจะเพศใดก็ตามต้องทำความเข้าใจกฎหมายฉบับนี้ทั้งในส่วนเนื้อหาและวิธีปฏิบัติ ทำให้นิสิตที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเท่ากัน
- 4) กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ เอกวิทย์ มณีธร (2553) ศราวุธ พึ่งผู้นำ (2560) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2566) แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ อมรา วิสูตรานุกูล (2554) และ ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว (2559) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตทุกชั้นปีต้องปฏิบัติตามกฎหมายเหมือนกัน นิสิตจึงสืบค้นข้อมูลโดยใช้เว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อน Google.com Instagram มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ Facebook มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เหมือนกัน อาจทำให้ได้รับข้อมูลชุดเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ทำให้นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเท่ากัน
- 5) กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว (2559) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2566) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตหลายคนเลือกเรียน 01453102 กฎหมายในชีวิตประจำวัน (Law in Everyday Life) โดยวิชานี้เป็นวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่มีเนื้อหาครอบคลุมกฎหมายหลักของประเทศที่นิสิตควรรู้ สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าว (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักบริหารการศึกษ, ฝ่ายบริการวิชาการทั่วไป, 2564) ทำให้นิสิตที่เรียนคณะแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่แตกต่างกัน
- 6) สื่อที่ใช้เป็นประจามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565 ในทิศทางตามกันน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Cramér's $V = .102$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2566) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกฎหมายฉบับนี้มีทั้งส่วนเนื้อหาและวิธีปฏิบัติ ทำให้สื่อที่นิสิตใช้เป็นประจำอาจเผยแพร่เนื้อหาให้เข้าใจได้ไม่เป็นรูปธรรมเพียงพอต่อความต้องการของนิสิตเท่าที่ควร สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 ในทิศทางตามกันน้อย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า แม้นิสิตปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. 2565 อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน แต่มีข้อคำถามหลายข้อที่นิสิตได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยข้อคำถามส่วนใหญ่เกี่ยวกับกฎหมายวิธีสบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์กฎหมายดังกล่าวนี้ ในรูปแบบ Infographic เพื่อให้นิสิตปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกนิสิตปริญญาตรีเพื่อปรับปรุงการนำเสนอ ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ในรูปแบบ Infographic ที่เข้าใจได้ง่ายผ่านทางเว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Instagram มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ Facebook มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้นิสิตปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- นริสร อยู่ยง. (2562). ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาปริญญาตรีภาคพิเศษ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับระบบราชการ 4.0. สืบค้นจาก <http://www.mpe.ru.ac.th/IS/MPE19/6014812049.pdf>.
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.2565. (2565). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 139 ตอนที่ 66ก, น. 22-37. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักบริหารการศึกษ, ฝ่ายบริการวิชาการศึกษาทั่วไป. (2564). *หมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2564)*. สืบค้นจาก <https://www.eng.ku.ac.th/wp-content/uploads/2021/11/GenEd-Manual-edit-2564.pdf>.
- ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว. (2559). ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. *แพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 3(2), 89-112.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 134 ตอนที่ 40ก, น. 1-90.
- ศราวณี ฟุ้งผู้นำ. (2560). การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. *วารสารบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*, 7(2), 1-15.
- ศรีรัฐ โกวงศ์. 2554. *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. สมุทรสาคร: บริษัทพิมพ์ดี.
- ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2566). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(3), 35.
- สำนักบริหารการศึกษ. (2567). *จำนวนนิสิตปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 4 มกราคม พ.ศ.2567*. สืบค้นจาก https://regis.ku.ac.th/cpcmns/rpt_std_ku3.php.
- สุมาลี กรวยทอง, นราภรณ์ แสงอร่าม และ สมพร สุขมุด. (2548). *ความรู้และการปฏิบัติด้านการจราจรทางบกของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*.
- อมรา วิสูตรานุกูล. (2554). ความรู้ความเข้าใจของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาและการสำรวจความต้องการจำเป็นของนิสิตชั้นปีที่ 1. *วารสารคณะพลศึกษา*, 14(1), 17-27.

เอกวิทย์ มณีธร. (2553). ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของ
 นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก. วารสารการเมือง การบริหารและ
 กฎหมาย, 2(2), 73-98.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).